

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cobor cu cerul pe pământ cuvânt, și cerul Îmi este scaun, iar pământul, așternut, și așa este casa lui Dumnezeu, și nu poate omul să-Mi zidească Mie casă, căci Eu sunt Cel ce am zidit și zidesc. Îmi iau cerul de sfinți și pășesc cu ei pe așternutul picioarelor Mele, și cele ce nu se văd ne acopăr de ochii omului, căci omul este departe de cer. Vin cu cerul pe pământ, căci departe de cer este omul, iar Duhul Meu Se zbate să-l îndumnezeiască pe om și să-l aducă aproape și să-L vadă omul pe Dumnezeu, căci cele nevăzute ale Domnului sunt cele dintâi făcute, și apoi sunt făcute cele ce se văd, și apoi s-a făcut omul.

Eu Însumi am venit din cer pe pământ acum două mii de ani, după ce prin duhul proorociei am trimis la oameni pe mulți soli, care să-L vestească pe Dumnezeu. Eu Însumi vin și azi, după ce mulți au mărturisit în numele Meu ca să creadă oamenii în Mine și să se mântuiască, și lumea nu s-a ridicat din moartea cea de la păcat. Eu Însumi vin, Eu Însumi grăiesc pe pământ, și șoapta Mea duioasă atrage la Tatăl pe cei duioși ca și Mine, și-Mi alină ei durerea Mea cea după om, căci l-am pierdut pe om după ce l-am zidit.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al Fecioarei mama Mea, și ce ușor Îmi este să stau cu cei credincioși, să vin la ei și să le dau din gura Mea hrană pentru suflet! Am vestit la porți sărbătoarea cu care vin în ziua aceasta, și iată, intrăm în carte cuvânt, Eu și mama Mea Fecioara, Eu și sărbătoarea ei cea de acum două mii de ani când am coborât după ea ca s-o iau lângă Mine.

O, Îmi desfac brațele ca să-i cuprind pe cei adunați la izvor. Mă dau lor cu îmbrățișarea și îi cuprind în cuvânt. De la margini la margini nu-i pe pământ loc mai frumos și mai slăvit ca acest munte de taină, vârful de pământ, pe care stă cuvântul gurii Mele împărțind mângâiere celor ce-l află și-l iau pe el vindecare de alean. O, odihnească-se pașii voștri pe acest petecuț de pământ în ziua aceasta de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara! Fiți binecuvântați de Dumnezeu pentru neliniștita iubire din voi, care vă dă putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu între oameni, și știință vă dau ca să știți voi apoi cum vă vrea Dumnezeu să fiți și să trăiți pe calea voastră cu El! Vă păstoresc cu cuvânt duios și vă povățuiesc pe voi să iubiți și să pătrundeți cu inima și cu mintea taina păcii dintre Mine și om, dintre om și om. O, vă povățuiesc să lucrați pace între Mine și voi. Ea este voia Mea cu voi spre lucrare, și altceva nu înseamnă pacea dintre Mine și voi, și nu este iertare de păcate dacă nu este mai întâi pacea între Mine și voi, căci scris este: *«Fericiti sunt cei cărora s-au iertat păcatele lor!»*. Eu sunt din cele de sus, și tot așa să fiți și voi. Eu nu sunt din lumea aceasta, și nici voi să nu fiți din ea. Așa să fie pacea dintre Mine și voi, căci Eu le-am spus celor ce crezuseră în Mine atunci: *«Dacă veți rămâne în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenici ai Mei și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi»*, și le-am mai spus: *«Adevăr adevărat zic: oricine săvârșește păcatul, este rob păcatului, iar robul nu rămâne în casă în veac. Fiul însă rămâne în veac. Deci dacă Fiul vă va face liberi, liberi veți fi într-adevăr»*. O, iată taina păcii dintre Mine și voi, taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om!

O, ce frumos, ce frumos a răspuns mama Mea Fecioara trimisului lui Dumnezeu la ea! Taina păcii dintre Dumnezeu și om este să facă omul ca ea și să spună apoi ca ea: *«Doamne, fie mie după cuvântul Tău!»*.

O, cu cât cuvânt Mă las peste pământ, iar cei ce nu-l ascultă, nu sunt de la Dumnezeu, căci cel ce este de la Dumnezeu ascultă de la Dumnezeu, și iată taina păcii între Dumnezeu și om este să creadă cuvântul Meu și să asculte de el omul. Amin.

Am îngerii suire și coborâre, iar mama Mea Fecioara este de-a dreapta Mea și este sărbătorită și purtată de cetele cerești și îngerești și grăiește ea cuvânt duios peste cei ce ascultă

de cuvântul Meu și vin să-l ia pe el de la izvor și vin să se mângâie, și iată graiul ei și mângâierea ei acum peste cei adunați la izvorul Meu de cuvânt. Amin.

— *O, scump copil al ascultării de cuvântul Tatălui și al meu întru toate! O, scump copil al pântecelui meu fecioresc și al iubitoarei mele inimi, care Te-a avut în ea până să fiu eu Ție sălaş ca să vii pe pământ om! O, cât am suferit în tăcere și în taină mare după ce Tu Te-ai dus de pe pământ și Te-ai așezat în Tatăl, de unde ai purces, iar eu am rămas! Îi spun poporului adunat la izvorul Tău de cuvânt că atunci ai venit și m-ai luat de pe pământ la cer, iar acum mă iei din cer și mă aduci cu Tine pe pământ, și cu atâta dor doresc eu aceasta, să vin cu Tine la acești fii, care-Ți poartă iubirea Ta cea de azi și venirea, Doamne. Atunci doream să merg cu Tine în cer, iar acum doresc să cobor cu Tine pe pământ la poporul Tău de azi, căci șoapta Ta duioasă se lasă peste cei ce-Ți culeg cuvântul în carte și îl pun apoi pe masă pentru cei flămânzi de Tine, de cuvântul Tău în cer și pe pământ deodată, căci vin de pe pământ la izvor, Doamne Cuvinte, suflete care Te găesc dacă Te caută, căci Tu Te lași descoperit celor ce nu Te ispitesc și le ieși în cale pe aripi de cuvânt și pui masă de cuvânt pentru ei apoi și îi înveți pe ei dorul de Dumnezeu, Doamne duios cu cei duioși ca și Tine. O, mulți dau să Te caute, dar nu toți au inima curată, o, nu toți, că mulți dau să Te iubească pentru ei, nu pentru Tine, și nu-Ți mângâie ei cu nimic aleanul Tău. O, mi-e tare milă de Tine și-Ți doresc să ai popor frumos și tot mai frumos, cu care Tu să Te mângâi în toată zdrobirea Duhului Tău obosit de așteptare și plin de dor după biruința Tatălui prin Tine, Mieluț biruitor, căci El iarăși Te-a trimis după om pe pământ.*

O, prin câtă durere cobori ca să cuvintezi, Fiule al meu, și nu știi cum să-Ți mai întărești calea. Ziua mea în cer între sfinți se face cale a Ta pe pământ la poporul Tău, care Ți-a pus masă ca să pui pe ea cuvânt plin de dor pentru cei adunați la slava acestei zile lângă cei ce-Ți poartă cuvântul peste pământ, Mieluțele Doamne.

Grăiesc cu voi, cei strânși ciorchine lângă glasul Fiului meu Iisus Hristos și lângă poporul Său de azi. O, învățați de la El iubirea! Nu învățați de la voi sau de la om, căci omul este trecător. Iubirea vă vindecă de păcat. Învățați de la Domnul aceasta! Ea este cea care nu cade niciodată, ea scoală omul din moarte și poartă în ea curățirea. Când ea vă peștește și vă grăiește, învățați de la mine să-i spuneți ei: «Fie mie după cuvântul tău!», așa cum eu i-am spus. Învățați cu întregul, nu învățați cu jumătatea taina și puterea iubirii! Vine Fiul meu să vă învețe. Ascultați-L pe El, căci El Și-a pus viața pentru voi! Tot ceea ce vă desparte de El sau unii de alții când sunteți ai lui Hristos, nu este iubirea ceea ce face aceasta. O, ea nu caută să câștige, ci caută să vă câștige pe voi, iar voi s-o câștigați pe ea spre folos veșnic vouă. O, fiți cu inima curată, căci taina păcii dintre voi și Domnul, aceasta este puterea curățirii inimii voastre și împăcarea voastră cu Domnul în toată vremea. Învățați taina dorului și puterea Lui din voi și fiți duioși, fiilor, ca să scăpați de judecata cea pentru asprimea inimii, dar nu uitați că fără de veghe peste voi și pentru voi, diavolul nu se rușinează de nici o putere bună din voi.

V-aș învăța mult și duios, căci din cer se vede bine binele și răul care se lucrează pe pământ, iar Duhul Domnului din sfinți și din cei purtători de Dumnezeu între oameni poate să vă poarte pașii printre primejdii și să nu fiți vătămați nici de rău, nici de bine, căci binele este numai în cer, numai cu Domnul de mânuță. Și, în sfârșit, învățați, învățați să nu vă despărțiți de Domnul dacă ați aflat cărarea Lui spre voi, căci cei ce se despart de Domnul dau să se ascundă de El apoi. O, El este de-a pururi peste tot și nu e nimeni ca să nu-l vadă Domnul. Cei ce dați să vă nașteți acum din cuvântul Său cel de azi, nu vă clătinați de nici o încercare când vă lucrați ridicarea, căci a venit Scriptura nașterii din nou a lumii și se vestește venind peste toată făptura. O, nu e vremea să mai nașteți prunci, ci e vremea să vă nașteți voi, de sus, căci pruncii născuți acum sunt luați de valul lumii și cad mâncare diavolului și cresc în întunericul cel din afară. Cei ce iubiți pe Domnul, iubiți-L fără de păcat și călcați peste păcat, călcați cu moartea pe moarte, căci ea trebuie zdrobită cu armele ei ca să fie învinsă și să nu mai poată spre voi. Ieșiți din lume și din capcanele ei și căutați-vă viitor cu Domnul, cu Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și

uscatul și toată facerea! Dați Domnului putere peste voi! Fiți mici sub mâna Lui cea tare, iar sfințenia întru toate să facă din voi făptură nouă, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și, în sfârșit, rugați-vă neîncetat, și mai cu seamă laolaltă, frățește, stăruind pentru cele de sus pe pământ și peste om, căci pământul și toată facerea omului de pe el au de hrană zilele omului. O, nu uitați că nimic nu mai înseamnă lumină. Lumina este numai Fiul meu, iar cel ce umblă cu El și crede în El, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. Trăiți pe pământ ca în cer, ca să aduceți cerul pe pământ și să vadă oamenii lumina din voi și să se minuneze la vederea ei. Fiți sfinți, căci Domnul este sfânt, și toți cei ce vor trăi așa înaintea Sa, Îl vor vedea pe El, iar El Se va vedea în ei. Amin.

O, să nu vă pierdeți răbdarea. Să nu ispitiți pe Dumnezeu. Iubirea și credințioșia să vă fie cale credincioasă, și prin acestea să vă dea Domnul duhul înțelepciunii a toate și pentru toate câte sunt și vin, căci pe om l-a pus Domnul să stăpânească peste toate, ca nu cumva, ceva din acestea să-l poată ucide pe el când ar da să-l stăpânească.

O, mi-a fost tare dor să grăiesc și să aduc viața din cer în om prin cuvântul grăit. Mi-e dor de Fiul meu cu oamenii pe pământ. Faceți-vă cărare spre oameni pentru Fiul meu, voi, cei ce L-ați aflat pe El aici, la râul Lui de cuvânt, cu care cârmuiește lumea fără ca ea să priceapă aceasta! Aveți grijă, când stați unii cu alții împreună, să știți pe cât sunteți de uniți, să fiți tot atât de despărțiți, ca nu cumva ceva sau careva de aproape sau de departe să vă despartă de Dumnezeu, căci Domnul a spus: «Cel ce se folosește de lumea aceasta, să fie ca și cum nu s-ar folosi de ea, iar cei ce au, să fie ca și cum n-ar avea», căci omul este neputincios față de ispitele care-i stau în cale.

Acum, cu Fiul meu grăiesc pentru voi: Dă-le, Fiule scump al meu, har și dar ca să se poată ei împlini întru Tine și ca să Te aibă de casă, Doamne, casa învățaturii vieții! Dă-le lor să știe taina Ta cu pământul român în zilele acestea, că mare va fi între neamuri numele de român când Tu Te vei slăvi în curând cu neamul Tău creștin, din neamul român cules și pus la însămânțat. Toată taina Ta cu acest pământ ales va fi văzută și cunoscută în lung și în lat, și îngerii o vor sluji pe ea înaintea neamurilor. Când nu va mai fi pe pământ lumină și casă de luminat lumea și calea, când toți oamenii vor da să uite numele Tău și numele de creștin, atunci Tu în mare taină vei merge pe același drum al iubirii de Dumnezeu dintre oameni și vei fi biruitor cu numele cel nou al celor ce Te vor urma fără de abatere de pe cale, și va fi numele fiilor lui Dumnezeu numele de român, căci diavolul cel rău va să șteargă de pe pământ numele de creștin. Și Te rog, Fiule Doamne, să nu mai plecăm de aici, noi, cei din cer, că e de vegheat și de apărut acest pământ și acest neam și această nouă începătură și semănătură. Să-i învățăm rugăciunea cea cu jertfă și să le spunem lor că dacă patruzeci de inimi se vor uni să ceară cu o zi de rugăciune cu post lângă ea o biruință mare cu Tine peste pământ și peste râul care bate de peste tot, li se va da lor, și, mai mult, li se va scrie la fiecare din ei patruzeci de zile de post stăruitor lângă rugăciunea cea spre Tine. Și iată, una este să postească răzleț cei ce postesc pentru o împlinire de la Tine, și alta este să se unească toți într-un duh și într-o cerere și într-o putere uniți întru unul, și așa vom da piedicile în lături și vom putea, Doamne al celor credincioși.

Acum hai să le dăm bucuria și duhul ei în duh de praznic sfânt și să însuflețim această zi, coborând în ei har, Fiule învățător! O, să aibă grijă ei de nedespărțirea de noi. Amin.

— O, mamă, nu Mă despart de poporul acestei taine și vin mereu la izvor cu cuvânt de putere și Mă dau celor ce vin, ca să poată și ei apoi. Eu, mamă, am stat și M-am hrănit din graiul iubirii tale pentru ei și pentru taina Mea cu ei. Eu, mamă, aștept să pot prin cei ce Mă poartă să aduc împlinirea Scripturilor celor de apoi: cerul cel nou și pământul cel nou, mamă, și am pus la însămânțat aceasta pentru cei credincioși, care așteaptă făgăduința lui Dumnezeu, mamă. Toată lumea arde ca un cuptor, dar cei credincioși Mie nu ard în ea, mamă, ci stau cu Mine și ard în Mine, și focul Meu din ei Eu îl iau și-l arunc pe pământ ca să ardă în el lumea, mamă, lumea care arde în focul ei, luând foc din foc fiii lumii. Eu însă întocmesc alt foc și dau cu el foc râului de pe

pământ ca să-l stârpesc dintre oameni, și fac aceasta cu poporul cuvântului Meu, mamă, și se va afla de la margini la margini că Eu, Domnul, am fost acest cuvânt în mijlocul neamului român și că Mă port cu el spre biruința cea mare, mamă. Amin.

Pace ție, în zi de serbare pentru tine, mama Mea!

Pace vouă, câți v-ați adunat lângă glasul Meu cel de azi! Vă voi cuprinde iarăși în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii și vă voi da din ea. Petreceți, dar, însoțiți de cei din cer acum, și tot așa însoțiți apoi spre căsuțele voastre, căci harul Meu cel de azi pentru cei credincioși e mare cum n-a mai fost până în zilele acestea, că e vremea la sfârșit, nu e la început.

Voi, cei ce veniți să creșteți cu viața cea de sus, cereți și vi se va da, căci am împărțitori gospodari pentru cele ce voiți să învățați și să purtați și să înțelegeți și să puteți apoi spre împlinire. E mult cuvânt din Mine pe masa poporului Meu. Spuneți-vă cererea și veți afla răspunsul și învățătura pentru toate. Amin. Binecuvântată să vă fie întoarcerea acasă și taina păcii dintre Mine și voi, pace neștirbită de cele rele din om și de pe pământ. Pace vouă! Mă aplec și mulțumesc iubirii din voi, pentru care veți primi înmulțire dacă veți stăruî în ea. Mă aplec și vă întăresc pașii spre izvor. Întăriți-vi-i și voi, că Eu aicea vin și pun masă mereu pentru cei ce iubesc hrana Mea.

Pace vouă! Pecetluiesc cu numele Meu sărbătoarea de azi și toată petrecerea ei și tot cuvântul Meu dat vouă spre zidire. Amin.

Iar ție, popor de la izvor, îți dăruiesc puterea cea care Mă întâmpină pe Mine, Domnul, când vin să păstoresc pe poporul cel credincios, care este și care crește la număr, și bucurii vei avea tu din munca ta cu Mine, o, fiule, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Din cer și de pe pământ s-a strâns laolaltă bucuria sărbătorii pentru mama Mea Fecioara. Din cer și de pe pământ Eu, Domnul, am așezat înaintea poporului așezat la izvor înțelepciunea iubirii și a vieții ei în om. Nu-și poate închipui îndeajuns nici omul credincios nevăzutele cele făcute de Dumnezeu cum însoțesc ele, cum se împletesc ele cu cele văzute ca să Mă bucure pe Mine laolaltă cu cele ce se văd, cu cei ce se văd, iar cei ce nu se văd sunt miriade de miriade, precum este scris, sunt sfinții și îngerii în cete-cete, însetați de slava Mea cea de peste om pe pământ, căci tot cerul Mă vrea cu omul pe pământ, ca să fie și cerul pe pământ, căci Eu, cu oștirile cerești cobor.

O, când pe pământ fac oamenii o minunăție de-a lor pentru ca să se arate cu ea la mulți, la cât mai mulți, se strâng buluc de peste tot cete de oameni, se strâng și se bucură și se minunează și își împart unii altora gândurile și simțirile și își umplu inimile și și le hrănesc cu cele ce văd cu ochii lor, și duc vestea din loc în loc apoi la cei ce n-a fost să vadă și ei pe viu, și se umple pământul din gură în gură, din om în om de cele ieșite de la oameni pentru oameni, și rămân înscrise pe pământ lucrările oamenilor.

O, măi poporul Meu, o, tată, cum de nu poate omul să-și ducă mintea și inima și pentru cele ale lui Dumnezeu, care nu se văd, atât de minunate cum sunt? O, fiilor, nu este credință. Aceasta îi lipsește omului. Cel mai mare dar, cel mai bun fruct, din care omul și-ar putea lua în el bunătățile și frumusețile cerului și ale Domnului ca să-și hrănească cu ele inima și viața și pașii și mersul vieții, acest mare bun ceresc îi lipsește omului, vederea cea pentru cele cerești îi lipsește lui. Nu i-ar trebui omului școală sau cunoștință pentru ca să învețe darul vederii celor cerești, ci credință i-ar trebui, căci Eu așa am spus: *«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată»*. O, unde ar fi să vezi pe pământ om care să nu vrea să moară, care să nu-și lucreze moartea din pricina lipsei acestui dar ceresc, pe care Dumnezeu l-a dat cu multul oamenilor încă de la începutul omului, încă de când Eu, Domnul, cu mâna l-am zidit din pământ pe om și din Duhul Meu? O, au fost și sunt pe pământ oameni care n-au murit, și vor mai fi, căci este scris în Scripturi că nu toți vor muri, ci se vor schimba întru nesticăciune trupurile lor.

O, de ce M-au vestit proorocii cei de demult că Eu sunt Fiul Tatălui, că Eu sunt, și că voi sosi pe pământ Mântuitor și că voi primi moarte și apoi ridicare și înviere, și Mă numeau ei Fiul Omului? O, aceia M-au văzut, căci în ei darul credinței le-a dăruit ochi pentru cele nevăzute ale lui Dumnezeu și vedeau, și erau pe pământ împărțite oamenilor vedeniile lor, și aveau oamenii cârmuire din cer prin cei ce vedeau pe cele ce sunt și vor fi. O, s-au deșteptat oamenii, așa zic ei, și zic că aiurește omul care vede ceva din nevăzutele lui Dumnezeu, și zic despre acela că e nebun sau bolnav sau semeț sau, și mai mult de atât, mincinos.

N-au oamenii credință pentru cele nevăzute, și care lucrează și împlinesc tainic și se împlinesc, ca apoi să se arate. Am spus în grăirea Mea de azi că Eu, Domnul, la facerea cerului și a pământului am zidit mai întâi nevăzutele, și apoi pe cele ce se văd, și apoi l-am făcut pe om. N-am făcut omul mai întâi, ci am făcut darurile cele pentru el, i-am făcut mai întâi lui casă, și după aceea l-am așezat în ea, și casa lui este cerul și pământul, care sunt și casa lui Dumnezeu. O, tot așa și omul face, mai întâi își zidește casa, și apoi intră și locuiește în ea și se ajută cu ea la nevoile trupului său.

Mă fac învățător cu adâncime de învățătură în cuvânt, ca să ia lecții de la Mine omul nepriceput în credință, căci unde încape minte multă în om și tot strânge el ca să aibă, acolo se strânge și multă, multă prostie, adică multă semeție, multă hrană de pe pământ și de la om, dar din nevăzutele lui Dumnezeu nu încape în om minte. O, poporul Meu, o, fiule, una e să scrie omul pe hârtie unu, doi, trei, patru, și să-și socotească legile și avuțiile, și alta este să știe el să grăiască și să spună cuvinte. Cuvântul este altceva decât numerele. Spun așa ca să înțeleagă omul ce voiesc Eu să-i spun, căci omul își numără timpul, banii, avuțiile, lucrările lui, cărările lui, pe prietenii și pe dușmanii lui, își numără oile, caprele, păsările, hainele, și își numără pe toate câte are și câte va fi să mai aibă, și numai să numere a învățat săracul, și nu e om care să nu fie prins în capcana aceasta pe pământ, dar zilele uită să și le numere și să-și facă el și socoteala lor, venitul lor și lipsurile din ele, și aceasta fac Eu pentru el în ziua când el părăsește trupul și se întâlnește cu Mine și se înspăimântă în clipa aceea că n-a știut că trebuie să și creadă în Mine, să aibă și credință în nevăzutele lui Dumnezeu, și care îl așteaptă la hotar.

O, dacă ar fi să te învăț, Eu, Domnul, o măiestrie mai mare pe tine, omule care alergi mereu și nu mai ai timp să stai și să vezi și pe Dumnezeu în spatele celor ce tu vezi și numeri mereu, Eu, Domnul, ți-aș da ție darul credinței și te-aș învăța apoi pentru el, căci pentru el trebuie învățătură pentru supunere, pentru multă umilință, pentru lepădare de sine și pentru multe pe care nu ți le socotești tu și care-ți rod viața pe dinăuntru, și uiți că tu nu ești Dumnezeu, că nu-ți poți fi Dumnezeu, și că ești un om și atât. Dacă ar fi să vrei să fii Dumnezeu, atunci ar fi să intri la învățat ca să știi cum să fii și cum poți să fii Dumnezeu, căci Eu în toată lucrarea Mea, numai de la Tatăl iau ca să știu și ca să fac, și de aceea am spus că Tatăl este în Mine, și am spus așa pentru că am ca dar ascultarea de El, și am spus că Eu de la Mine Însumi nu grăiesc nimic, ci numai pe cele ce aud de la Tatăl, dar cine pricepe cuvântul Meu ca să-l înțeleagă și ca să-l lucreze și el așa cum îl lucrez Eu, așa cum i-am spus Eu omului că sunt și că lucrez? Eu pe toate, pe toate le-am spus omului, dar are el timp să se facă Dumnezeu la cuvântul Meu și să audă de la Mine și să lucreze așa precum Eu fac între Mine și Tatăl? O, n-are omul timp pentru Mine și pentru cuvântul Meu împlinit în el, și de aceea nu poate el să se îndumnezeiască, să fie plin de harul Meu cel făcător de om ceresc pe pământ. Oamenii nu vor să fie decât oameni și atât. Femeia nu vrea să fie decât femeie și atât. Eu însă voiesc să fiu ca Tatăl, și sunt, și așa lucrez, și iată, Îi fac Tatălui popor îndumnezeit prin har, căci lucrarea Mea cea de la El este să-l îndumnezeiesc pe om și să fac fii de Dumnezeu între oameni, ca să aibă Domnul copii de-ai Săi pe pământ, să aibă rod Dumnezeu Făcătorul și să nu-l tot strice omul cerul și pământul, ci să le înnoiască pe ele Dumnezeu și să fie cer nou și pământ nou apoi, căci omul s-a stricat așa cum se strică o mâncare, și apoi ea miroase urât și face muște și face viermi și se desface apoi în pământ, de unde și-a avut trupul ei.

O, unde să mai fie un loc mai frumos, un pământ mai frumos și mai slăvit de cer și mai împodobit cu cele nevăzute ale lui Dumnezeu, ca și aici aceste grădini pe care Eu, Domnul, Îmi pasc turma cea credincioasă, aici, unde Eu, Domnul, cobor cu norii și grăiesc cu multul cuvântul Meu deasupra celor cu darul credinței în ei?

O, popor al grădinilor Mele de azi, hrănește-ți, tată, credința și inimioara cu nevăzutele lui Dumnezeu, și care împodobesc atât de strălucit grădinile Mele de azi cu tine, locurile pe care tu trăiești azi viața pe care ți-am dat-o s-o ai, după ce te-am luat de pe pământ dintre oameni și te-am așezat în binecuvântarea Mea. O, fiule, Adam n-a vrut, săracul, să se hrănească cu minunea frumuseții raiului în care Eu l-am așezat, ci s-au hrănit unul cu altul cei doi și n-au mai văzut decât atât, și s-au făcut pământ frumusețile raiului pentru cei doi, dintr-un singur trup împărțit în două de mâna Mea, după ce Adam n-a găsit între toate ființele cu suflet viu în ele ajutor pentru el pe pământ. O, iată cum a furat omul de la Dumnezeu, din nevăzutele lui Dumnezeu și le-a așezat pe pământ apoi ca să se fâlească el cu ele! Așa cum a furat Adam știința cu care a spus apoi că femeia este carne din carnea lui și os din oasele lui, și apoi a știut pe mai departe să aducă la vedere urmași, dar ca omul a știut și nu ca Dumnezeu, tot așa fură omul până la capătul timpului din nevăzutele lui Dumnezeu ca să facă el ce știe, ce-i vine în cap să facă pe pământ din cele ce sunt și nu se văd, și așa se face omul hoț de cele ce nu sunt ale lui, ci ale lui Dumnezeu sunt, și, iată câte scoate el ca să le arate a fi ale lui, ale minții lui pe pământ, și le face lor trup și le numește cu nume puse de el și le zice: telegrafie, telefonie, radiofonie, televiziune, informatică, și cum vrea el să le mai spună la cele ce aduce omului în mână: telefon, radio, televizor, calculator, și multe nume stălcite pe toate câte le dă omului în mână ca pe niște jucării cu suflet în ele, și omul se încântă, și cerul de sfinți și de îngeri se uită pe pământ cât de mult a furat omul din nevăzutele lui Dumnezeu, din înțelepciunea lor, pe care Domnul o folosește între El și om, iar omul a furat din ele după ce a fost zidit de mâna lui Dumnezeu pe pământ și se fâlește cu ele, și zadarnic se fâlește cu cele ce nu sunt ale lui, căci din ale Mele a furat și s-a semețit, și apoi s-a ascuns de Dumnezeu.

O, nu poți, omule hoț, nu poți să te ascunzi și nu poți să Mă ascunzi de la fața oamenilor. Eu stau față în față cu omul și Mă mărturisesc pe Mine Însumi prin cele făcute de Dumnezeu, nu de tine, și tu ești judecat prin aceasta, căci din furat nu poți ajunge decât la închisoare, și cine, tată, te mai scoate pe tine de acolo dacă nu Dumnezeu, pe Care tu vrei să-L ascunzi acum de tot și să stai tu în locul Lui și în numele Lui? O, ești judecat de cele ce faci, și vei avea nevoie de Mine și de iertare pentru faptele tale, căci potrivnicul Meu, diavolul, cel care a căzut din cer prin semeție după ce a voit să fie mai mare, mai deasupra decât Dumnezeu Făcătorul lui și a toate câte sunt și vor fi, acest rival al Meu ți-a dat ție de la el, din cele căzute din cer odată cu el și ți-a pregătit închisoare, tată, așa cum și el și-a pregătit cădere din cer pentru îndrăzneala lui de a se voi mai mare, mai întâi decât Dumnezeu, după ce Domnul îl așezase pe el în mare cinste între făpturile cerești, în mijlocul înțelepciunii în cer păstrată, și din care Dumnezeu ia și lucrează cu ea pe pământ. O, n-ai să te bucuri de cele căzute din cer prin semeția omului, și cu care tu acum te fâlești că le știi și că le faci și că le stăpânești și că le împarți oamenilor, ci ai să plângi văzându-ți viața risipită în necredință și în necunoștință de Dumnezeu, de la Care tu furi mereu și te duci cu ele să le înșiri în piață ca să le vinzi oamenilor. O, când vei înceta?

Se bucură omul că naște prunci din plăceri păcătoase, dar iată cui dă el rod! Lui satan îi aduce avut, căci copiii de azi se fac diavoli îmbrăcați în piele de om și se fac slujitori potrivnicului lui Dumnezeu, furului, și se fac scule vătămătoare de suflet printre oameni pe pământ, și vor plânge toți oamenii cărora nu le-au plăcut cu sapa și cu grapa și cu plugul, de s-au dus să scape de greu și de muncă, dar ei s-au dus, săracii, să se facă scule ale țesăturii celei dese ale lui satana, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, și mulți din oamenii care-l slujesc pe el știu primejdia în care sunt și sfârșitul a toate acestea, dar nu mai au loc și pentru ca să fugă și să se smulgă de pe calea cea cu prăpastie sub ea, și se mai miră omul botă de cunoștință, se mai miră

de cuvântul Meu cel de azi și nu știe ce este cu el. O, nu te mai mira, tu, pui de șarpe, nu mai scoate capul ca să te miri și să-Mi pui măracini pe cale. Nu vei putea, căci Eu am venit pe pământ cuvânt ca să te prind în faptă și să-ți spun că greșești prin ceea ce faci, și să-ți spun că poți să-ți gătești salvare. Am venit să fiu gata să te ajut, dacă voiești să te întorci la duhul adevărului, care pretutindenea este și merge pe urmele tale ca să caute cumva să te curățească la minte și la fapta de toate întinăciunile tale, și apoi la inimă, că până nu-ți vindeci mintea de șerpi, nu poți să-ți așezi inima în fața lui Dumnezeu ca să-ți arate El din nevăzutele Lui și să le vezi apoi și să-ți măsoari prin ele păcatul și prostia cu care te-ai hrănit departe de duhul cerului pe pământ. O, ești de plâns mai mult decât diavolul, căci tu ești cel văzut, ești trup, iar El este nevăzut, căci este duh. Întoarce-te, dar, ca să vezi ca Dumnezeu și nu ca diavolul, căci omul a fost de Dumnezeu zidit, iar diavolul a fost zidit de om. Întoarce-te, că a sosit ceasul! Amin.

O, poporul Meu, M-am scris în carte cu judecata cea pentru fur și cu ieșirea Mea în calea lui ca să-l izbăvesc pe el dacă se întoarce ca să-L creadă pe Dumnezeu în acest cuvânt. Îi dau omului credință prin venirea Mea cuvânt pe pământ, căci Eu nu de altceva vin în calea lui ca să-i grăiesc, și Mie nu-Mi trebuie uneltele lui ca să ajung la urechea purtătorilor de Dumnezeu și ca să ajung în cartea Mea cea de azi cu cuvântul Meu, ci Îmi trebuie om cu credință, și căruia să Mă arăt descoperit, și care să aibă hârtie și pană de scris, și Eu să-i grăiesc, iar el să Mă așeze în carte. Eu sunt Cel de la Care omul a furat și s-a făcut fur ca să-și facă unelte și să vorbească unul cu altul, de la un capăt și până la celălalt al pământului auzindu-se om pe om prin uneltele făcute de el. Eu sunt Cel Care am toată puterea de a merge și de a grăi, și nu cu scule făcute, ci cu puterea Mea. Omul însă își face scule cu înțelepciunea furată din cer ca să poată și să meargă și să grăiască cu celălalt capăt al pământului, și îi trebuie să fure din nevăzutele Mele și să-și lucreze scule și să le dea suflet pe pământ și să le numească apoi pe ele îngerii lui. O, altfel sunt îngerii, și sunt duhuri îngerii, nu sunt trupuri, nu sunt table și fiare, nu sunt făcături omenești. Eu, Domnul, pe nori de heruvimi Mă port și nevăzut stau și păstoresc pe om, căci nevăzutele, care au fost făcute întâi, sunt cele ce acopăr slava Mea, slavă care este, și pentru care omului îi trebuie credință. O, așa am stat Eu la masa sărbătorii de azi cu poporul Meu de la izvor și cu cel venit din depărtare la glasul Meu duios după om ca să-l învăț pe el întoarcerea acasă, și am stat pe nori de heruvimi cu mama Mea Fecioară Împărăteasă, și am cuvântat Noi cuvânt de facere a omului peste cei adunați cu inimi dulci și cu ochii lăcrimând de bucuria cea pentru cer în ei, căci au venit la masa Mea și au stat cu cerul la masă, și de aceea vin cei ce vin la gura izvorului Meu de cuvânt, pe care atât de dulce îl revărs Eu ca să curgă și ca să ia din el cei însetați.

Am grăit acum, după ce sărbătoarea s-a ridicat de pe masă, și am dat omului putere de înțelepciune pentru cuvântul Meu, care este râul vieții, râul proorocit de evanghelistul Ioan, ucenicul cel iubit, și care în vedenie a văzut acum două mii de ani lucrarea pe care Eu azi vin și o revărs peste oameni, râul Meu de cuvânt, cu care curând, curând voi inunda pământul în lung și în lat de la margini la margini și-și vor spăla mulți fața în el și vor vedea apoi ca Dumnezeu și vor vedea pe Dumnezeu, așa cum orbul vindecat de Mine s-a dus trimis de Mine să se spele și apoi să vadă pe Dumnezeu și apoi să se ducă să se arate preoților, ca să vadă și ei că omul vede de la Dumnezeu, că omul vede dacă Dumnezeu voiește să vadă el.

O, iarăși îi mângâi pe cei ce au luat din masa Mea. Ne-am încălzit, și Eu și mama Mea și cerul tot, Ne-am încălzit de la inimioarele cele pline de căldură pentru harul Meu cel de azi peste ei, harul pentru cei credincioși. Tainic îi voi însoți pe ei și le voi insufla lor voia Mea cu ei în toate cele ce fac ei și vor să poată. Le voi da inimă nouă și voi turna iubire acolo unde este iubire, și celui ce are i se va mai da, precum este scris. Amin.

O, trezește-te, neam român, scoală-te, tată, e târziu! O, ce bine ar fi să Mă auzi și să Mă ascuți! Te-aș scăpa din toate gropile în care ai căzut din pricina dorințelor tale și a neastâmpărării, căci ai gustat din vinul cel otrăvit și ți s-a părut bun, dar el este cupa fărădelegii a tot pământul, și a venit la tine din țări străine și te-a furat din duhul străbunilor tăi. Ei însă strigă la Mine pentru

tine, și strig și Eu la tine ca să te trezești. O, ajunge cu toropeala. Nu căuta să te îmbeți cu apă, tată. Ia și bea din gura Mea cuvânt de trezire și de facere și fugi spre Dumnezeu, Care te scapă de cădere, de căderea în care stai acum! Amin.

Voi, cei care veniți și vă adăpați din izvorul Meu de cuvânt, dați-Mă oamenilor! Faceți-vă peste fiii neamului român vestitori ai venirii Mele și spuneți-le și lor că am venit să-i vindec de necredință și de înstrăinare de Dumnezeu! Luați foc din foc și aprindeți cu el inimile multora din aproape în aproape, și veți lua plată, fiilor credincioși! Cereți la Mine să vă fac puternici în faptă și în cuvânt, și dați cerului ajutor de pe pământ ca să ridicăm neamul român la rang ceresc între neamurile pământului, căci înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu a fost pusă sub obroc de către cei ce s-au găsit să stăpânească duhul omului, și nu mai sunt păstori ca să caute la oi și ca să nu se facă ele capre dacă nu sunt păstori pentru oi.

O, mamă a Mea, Mă rog de om pe pământ, mamă. Ne rugăm omului să Ne ajute, mamă. O, ce frumos a fost la sărbătoarea ta în grădinile Mele cu poporul de la izvor și cu cel venit la masa Mea de cuvânt! O, ce frumoși Mi-au fost cei ce Ne-au împărțit, fiii cu care trudim pentru slava Mea de azi și pentru vestirea ei peste pământ! Dulce sărbătoare am gustat cu ei, Noi, cei din cer în ziua aceasta! Slavă Tatălui, Care Ne trimite, mamă! Nu știe omul ce frumos este în cele nevăzute, și care împodobesc în taină lucrările Mele pe pământ cu oamenii. Chiar de ar fi să fie spuse și povestite ele, omul este rece, și e rece tot omul care nu le vede pe acestea, mamă.

— *O, Fiule frumos ca și Tatăl, prin răbdarea Ta vei birui, Fiule scump, că nu numai crucea ai avut să rabzi, ci rabzi și iar rabzi încă de când omul s-a jucat de-a furatul în grădina raiului și s-a jucat de-a păcatul față în față cu Dumnezeu, Care l-a făcut pe el și l-a așezat în fericire. Iată și azi rabzi, și grăiești cu multă răbdare cuvântul Tău cel de azi pentru învierea omului păcătos, și pe care ar trebui să-l bați, nu să-l mângâi, dar Tu rabzi, o, Fiule al răbdării sfinte. Te mângâi cu durere și cu iubire și Îți întăresc răbdarea, și cu mânuța Îți șterg lăcrimioarele, căci Tu prin răbdarea Ta îl slăbești pe satana, și prin lacrima Ta îl arzi, iar prin blândețea și prin umilința Ta îl faci să-și dea duhul, și curând, curând el va sfârși. Amin.*

Le dau mângâierea mea de mamă și ating cu mânuța mea cerească toate creștetele celor ce au stat la masa Ta de cuvânt în duh de sărbătoare a mea între sfinți. Îi mângâi și le spun: Acesta este Fiul Tatălui Savaot, și Fiul meu, iar voi de El și numai de El să ascultați, și, ascultând de la El, așa să urmați, așa, și veți fi fii ai lui Dumnezeu între oameni pe pământ. Amin.

— Acum sfârșim, mamă, și slobozim pe cei ce Ne țin ca să Ne așeze în carte. Am zis ploii să se desfacă dacă a trecut sărbătoarea, și a udat grădinile de aici, căci plângeau după apă.

Acum, poporul Meu, odihnește-te de grija pe care ai avut-o pentru gătirea mesei Mele cu poporul venit la masă, și te scoală odihnit și te apucă, tată, pe mai departe de lucrul tău cu Mine pentru slava Mea de azi cu tine, căci cu tine Mi-o pregătesc, ca pe o zi de sărbătoare, iar Eu te țin de-a dreapta Mea așa, și cu nume de ucenic te voi slăvi, și vei avea cunună de ucenic, fiule lucrător pe pământ pentru Dumnezeu, fiule ascultător. O, păstrează-te în umilință, tată, păstrează-te așa, poporul Meu, căci așa poate Dumnezeu cu omul. Eu sunt, și te ajut să voiești și să poți și să porți, iar tu doar să Mă ascuți, tată, doar să Mă urmezi, doar să Mă iubești și să Mă ascuți așa, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2010